

Χειροτονία στην Ιστορική Ιερά Μονή Παναγίας Δαμάστας

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Μέσα σε κλίμα μυσταγωγίας εορτάσθηκε στην Ιερά Μητρόπολή Φθιώτιδος η Σύναξις του Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου.

Στο Καθολικό της Ιστορικής Ιεράς Μονής Παναγίας Δαμάστας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος ετέλεσε κεκλεισμένων των θυρών και σύμφωνα πάντα με τα ισχύοντα μέτρα προστασίας της υγείας από το νέο κορωνοϊό, Αρχιερατική Θεία Λειτουργία επί τη εορτή της Συνάξεως του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, ημέρα κατά την οποία άγει τα ονομαστήριά της η Οσιολογιωτάτη Καθηγουμένη της Μονής, Γερόντισσα Ιωάννα η Ιατρός, η οποία μετεδόθη απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Μητροπόλεως (89,4 Fm), κατά την διάρκεια της οποίας ο κ. Συμεών ετέλεσε και την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Ιεροδιακόνου της Μητροπόλεως π. Χρήστου Καλλιακούδα.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στις πατρικές του νουθεσίες προς το νεοχειροτονούμενο Πρεσβύτερο π. Χρήστο, αναφέρθηκε στο ύψιστο υπόργημα της Ιερωσύνης και χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Η Χάρις του Θεού έρχεται αδελφέ μου σε γόνατα παραλελυμένα, όπως διαβάζουμε στις ευχές του Μεγάλου Αγιασμού. Πράγματι ο άνθρωπος είναι πολύ μικρός, μπροστά στο μεγαλείο της αγάπης του Θεού, πολλώ δε μάλλον, όταν αυτό το μεγαλείο ξεχύνεται με τέτοια ορμή και προσφέρει την Χάρη των Μυστηρίων και ιδιαιτέρως του Μυστηρίου της Ιερωσύνης. Πράγματι τα γόνατα κάμπτουν, οφείλουν πάντοτε να κάμπτουν. Μία διαρκής γονυκλισία καλείται να είναι η ζωή σου, να κάμπτουν τα γόνατα σου μπροστά στο έλεος του Θεού, να κάμπτουν μπροστά στις εικόνες των Αγίων, να κάμπτουν μπροστά στον πόνο των ανθρώπων, μπροστά στις ευθύνες, τις οποίες έχεις να διαχειριστείς από κάθε άποψη, πνευματική ποιμαντική, διοικητική, κοσμική, κοινωνική, από όποια πλευρά και να το πάρεις, η ζωή σου θα είναι μία ζωή ευθύνης, διακονίας και προσφοράς και να χαίρεσαι κάθε φορά που τα γόνατά σου θα λυγίζουν.

© Δημήτριος Ανδρυνιάς

Όποτε θα αισθάνεσαι τα γόνατά σου πανίσχυρα, τότε να ξέρεις ότι θα φυγαδεύεται η Χάρη του Θεού από τη ζωή σου. Όποτε θα νομίζεις ότι μπορείς μόνος σου όρθιος να σταθείς και δεν θα έχεις ανάγκη το Πνευματικό σου Πατέρα, δεν θα έχεις ανάγκη τον αδερφό σου, του συνεφημέριό σου, τον Επίσκοπο σου, δεν θα έχεις ανάγκη και τον παρά τελευταίο άνθρωπο που θα έχει κάτι ωφέλιμο να σου δώσει και θα σου πει και θα νομίζεις ότι τα ξέρεις όλα, ότι ξέρεις πως θα πορευτείς, όταν αισθανθείς αυτάρκεια και αίσθηση, ότι είσαι μία χαρά, τότε να ξέρεις ότι έχεις απομακρύνει πολύ το Θεό από τη ζωή σου.

Να είσαι πάντοτε ταπεινός στη διακονία σου. Μετά φόβου Θεού πίστεως και αγάπης να προσεύχεσαι. Στη διακονία σου πάντοτε να έχεις την αγωνία, αν αυτό το οποίο πράττεις, αν αυτό το οποίο σκέφτεσαι, αν αυτό το οποίο αποφασίζεις, είναι αρεστό πράγματι στο Θεό.

Να ζητάς από το Θεό να σε πληροφορεί, να σου μιλάει στη ζωή σου και ο Θεός να ξέρεις ότι δεν θα σου μιλάει μόνο με Αγίους και με Αγγέλους, αλλά και ακόμα και με τη γιαγιά, με τον παππού της διπλανής πόρτας, με το μικρό το παιδάκι, με οποιοδήποτε συνάνθρωπό σου και συγχωριανό σου. Μην υποτιμήσεις ποτέ κανέναν, μην περιφρόνησης ποτέ κανέναν. Κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι ένας αγγελιοφόρος του Θεού, κάθε άνθρωπος, ο οποίος σε πλησιάζει και σου ανοίγει την καρδιά του, σου λέει τον πόνο του ή και ενδεχομένως βγάζει και τα προβλήματα του, τις δυσκολίες του χαρακτήρα του, για σένα είναι μία πρόκληση και μία ευκαιρία στην ζωή σου.

Αναφέρθηκες επίσης στον λόγο σου στη Δευτέρα Παρουσία, στην κρίση του Θεού. Πάντοτε π. Χρήστο να βλέπεις τα έσχατα, να βλέπεις τα έσχατα όχι ως απειλή φόβου, αλλά ως προσδοκία, ως λαχτάρα, ως πηγή έμπνευσης, ως παρηγοριά στις δυσκολίες που θα αντιμετωπίσεις, στα προβλήματα που θα έχεις μπροστά σου, στις δοκιμασίες και στις πίκρες. Ακόμα αυτό που μπορεί πραγματικά να σε παρηγορήσει είναι ο πόθος των μελλόντων αγαθών. η πρόγευση της Βασιλείας του Θεού, η προοπτική μας, διότι «πάροικοι και παρεπίδημοι εσμέν αδελφέ».

«Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν». Η ζωή μας είναι πορεία προς τη Βασιλεία του Θεού και πάνω από όλα ο Ιερέας, αυτό το οποίο καλείται να κηρύττει με τη σιωπή του και με τη λιαλιά του, με τις πράξεις του και με τις παραλείψεις του, με το καθετί της ζωής του, είναι την προοπτική της Βασιλείας, είναι το «Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» αυτό με το οποίο θα ξεκινάς τη Θεία Λειτουργία, αυτό θα είναι το κήρυγμα σου, αυτό καλείσαι να πεις στους αδελφούς σου, στους συγχωριανούς σου, στους Ενορίτες σου, ότι υπάρχει προοπτική πέρα από το θάνατο, με τη ζωή μας, δεν τελειώνει το θάνατο ότι ο Χριστός νίκησε τον θάνατο του.

© Δημήτριος Αντωνίου

Πάντα να κοιτάζεις τα έσχατα και να θυμάσαι, αυτό το οποίο είναι κριτήριο τελικό, είναι η στάση που κράτησες απέναντι στον αδελφό σου, «έπεινασα γὰρ καὶ ἔδωκάτέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐπότισάτέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με...»
Θυμήσου αυτή την παραβολή της κρίσεως π. Χρήστο, διότι στο πρόσωπο των αδελφών σου, εκεί θα συναντάς τον Χριστό».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος εις ένδειξιν τιμής και ευγνωμοσύνης σε ένα ταπεινό Λευίτη, αλλά και συνάμα λεβέντη παπά της υπαίθρου, προεχείρισε Πρωτοπρεσβύτερο τον «απλούν» όπως χαρακτηριστικά απεκάλεσε π. Ευστάθιο Τζιβάρα, Εφημέριο του χωριού Σκαμνός Φθιώτιδος, ο οποίος επί 25 συναπτά έτη διακονεί εφημεριακά την Μονή.

Τέλος ο κ. Συμεών ευλόγησε και τη είσοδο της νέας δοκίμου της Μονής Ελένης, της αγιογράφου, η οποία με την Χάρη της Παναγίας, τις ευχές του Σεβασμιωτάτου και της Γερόντισσας Ιωάννας εισέρχεται στο Μοναστήρι και αυξάνει τον αριθμό της ήδη ευλογημένης 15μελούς Ιεράς αδελφότητος.

